

Clausen: Hvad der bevægede mig til at forlange Ordet igaar under Forhandlingerne, var væsentlig den høitærede Indenrigsministers Udtalelser angaaende hans Endringsforslag under Nr. 7, vedrørende Anstæffelsen af en Dampfærge mellem Masned Sund og Drehoed. Den ærede Indenrigsminister sagde, at det ikke var ham muligt tidligere at fremkomme med tilstrækkelige Oplysninger, og han sagde tillige, at han ikke vidste, hvilke Oplysninger der i Grunden videre behøvedes, og det lod næsten, som om den ærede Minister trostede sig med, at selv om dette Endringsforslag blev forfattet, kunde han dog henvise til, at han for sit Vedkommende havde gjort, hvad der kunde gøres for denne Sag. Jeg kan nu ikke lade den høitærede Minister beholde denne Trøst, thi det forekommer mig, at dersom dette Spørgsmaal, som er af stor Bigtighed, ikke kan løses, ligger Skylden ene og alene hos den ærede Minister, og navnlig deri, at Spørgsmaalet er kommen saa sent frem og saa lidet motiveret, som det er kommet. Et Spørgsmaal af et saadant Omfang, stillet som Endringsforslag til tredie Behandling af Finantsloven, uden nogen yderligere Motivering af Anledningen dertil, vil det selvsjælgelig være meget vanskeligt for Thingets Medlemmer at gaa ind paa; selv hos os, der staa dette Spørgsmaal nærmere, kan det endog vække en vis Betænkelse. Jeg vil sige den høitærede Minister, at det jo i Grunden ikke er et nyt Spørgsmaal, som han nu første Gang bringer frem. Dette Spørgsmaal er bragt frem af en tidligere Indenrigsminister, jeg tror, at det var i Samlingen 1873—74; det blev stillet som et Endringsforslag til en Sernbanelov, som forelaa for det daværende Sernbaneudvalg. Den daværende Indenrigsminister stillede et saadant Forslag om en Dampfærgeforbindelse mellem Masned Sund og Drehoed, men der var ikke saa lidt Forskjel paa det Forslag, som den Gang blev stillet og paa det, der nu foreligger, og denne Forskjel gjør, at man dog nu kunde ønske nærmere Oplysninger. Efter det Forslag, som den ærede Minister stiller her ved tredie Behandling af Finantsloven, skal den Dampfærge, hvortil der forlanges 375,000 Kr., bygges for Statens Regning, hvorimod Broer og Havne paa begge Sider skulle bygges af vedkommende Sernbaneselskaber, og Staten skal garantere en Sum af mellem 3 og 400,000 Kr. Derimod gik det tidligere Forslag, som blev bragt frem af den daværende Minister, ud paa, at disse to Sernbaneselskaber ikke alene selv skulde anlægge Broerne

og Havnene paa begge Sider, men tillige selv besto Dampfærgen. Det er altsaa et ganske andet Princip, der fremkommer ved dette Forslag, og dette gjør, at man kunde trænge til at faae dette Spørgsmaal under fornyet Overveielse. Desuden gaar Forslaget, som det her foreligger, ud paa, at denne Forbindelse navnlig skulde udgaa fra Masned Sund. Jeg kan ikke opfatte Sagen anderledes; men isølge de Udtalelser, der fremkom under de tidligere Forhandlinger, vilde dette være meget uheldigt, og paa Grund deraf er det vist ogsaa nødvendigt, at det Spørgsmaal bliver taget under grundig Prøvelse, om det ikke var rigtigere og naturligt rigtigere, at den sjællandske Sernbane førtes over Masned Sund med en Bro og ud over Masned Sund med en Gaan paa den anden Side. Det synes, at naar der er Tale om, at Staten skal erhverve de private Sernbaner, vil en af dem, der da nærmest maatte ligge for, vel væsentligst blive den fæsteste Bane, grundet paa det Projekt, der jo har været i Været om en Gjedserbane, hvorved der jo aabnes Udsigt til at vi gennem den sydfjællandske Bane og den fæsteste Bane kunde faae en ny Forbindelse med Lybftland og navnlig Kjøernen af Lybftland, hvilken Forbindelse kunde have stor Betydning for vort lille Land, idet vi derved fik aabnet to Markeder paa Lybftland, i Stedet for at vi som hidtil kun have haft eet, nemlig Hamborg. Men i Betragtning deraf kunde der ogsaa være Spørgsmaal, om det ikke var rigtigt, at Staten overtog at bygge det Stykke Bro og Bane over Masned Sund og Masned Sund til den anden Side af denne Ø, og overtog det som et selvstændigt Banearlæg tilligemed Dampfærgen. Der er saa mange Spørgsmaal dette vedrørende, der trænge til en rigtig grundig Overveielse, at, naar Sagen kommer saa sent frem, forundrer det mig ikke, om Thingets ærede Medlemmer, saaledes som den ærede Ordfører jo yttrede, kunne have Betænkelse ved at gaa ind derpaa af Mangel paa tilstrækkelige Oplysninger. Endog jeg, som dog staaar Forholdene saa nær, som kjender, hvilken Trang der er til en saadan bedre Forbindelse, maa under disse Forhold nære Betænkelse. Men den høitærede Minister burde ogsaa have bragt denne Sag frem tidligere i Samlingen gennem et Lovforslag, og jeg ser ikke, at den høitærede Minister kunde have savnet de tilstrækkelige Oplysninger dertil, eftersom, hvad jeg jo har antydnet, det samme Spørgsmaal tidligere har været bragt frem af en tidligere Indenrigsminister, og der altsaa i Indenrigsmini-